

FREDDYFJELLHEIM

Hvile og slagverk

Folkedans og forelesning

Det skakkrike Norge roterer
med endorfiners letthet
gjennom den nordlige halvkules
verdensrom

vi, det usynlige folket
vender sansningens hunger
utover Vestens grenser, til ukjente rom
der mennesket ennå beveger seg
langsommere, i strevde liv
forgiftet av den våpenlike kapitalismen
smidd til utmattelse og metta blodomløp
med kjemiske hastigheter dreper kapitalismen
som likevel, mot alle beregninger
ikke får kæsja inn fattige menneskers
treghet

II

fattigdom er masse minus energi.
energi er energi. for mye. for lite.
rikdom er energi pluss masse.

Diktet hvisker: stillstand + energi. masseødeleggelse

III

Essayet synger: profittøkonomi er dødsprosess i all økologi.
økologi er uforutsigelighet, brutalitet og skjønnhet.
profittenergi er varmedødens økonomi.

IV

Syng med!

Vestens økonomier kan ikke lenger forandres, bare justeres og beregnes.

Økonomene ender som mat for profittøkonomienes grådighet.

Syng ved:

Vesten er herjet av en historiens dampmaskin, hvis idé er synbar i et ødelagt klima.

Syng mehe;

Økonomiske endringer produserer seg selv, slik klimatiske endringer er selvforsterkende og lite sangbare.

V

Elegisk essens: muslimske terrorister er fanget i hatets økonomi, i blinde og uunngåelige anslag mot Vestens moralske forfall, djevlelige sløseri og tilranede rikdom.

Hat blir overopphetning og kuldeomslag, et ødelagt klima-anlegg i et ødelagt klima.

Hat og mot-hat er økonomiske prosesser ute av lags, termostatens kræslanding an-sich.

/

Europeerne fortrengrer sin storslåtte økonomiske historie:

plyndringene av Afrika og Latinamerika.

Historien glemmer ikke europeerne.

VI

Den som kan forandre lite, forandrer verden.

Bare den som lar seg forandre, får ane seg selv i Den Andre.

En fattig fjellvandrer er nærmere Gud enn en stivnakka biskop.

Men selv en slik biskopnakke er nærmere Gud enn vi som fryses fast i eiendom, forfengelighet og dødelig søvn.

VII

Er de fattige massene et slags svart hull?

Som sluker vår oppmerksomhet

og tilintetgjør seg selv?

VIII

Vi henvender oss varsomt til fattige
og låner dem arbeid, tålmodighet og føde
i bytte med langsomhet, våkenhet og sult.

Vi er det nye mennesket
som danser erindring.

Vi er det nye mennesket
som hviler i hver bevegelse.